

Sygn. akt I 1 C 697/18

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni

Wydział I Cywilny – Sekcja d.s. rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Marzanna Stefaniuk-Muczyńska

Protokolant: sekr. sąd. Monika Welka

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2018 r. w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa: **(...) Ltd z siedzibą w L., C.**

przeciwko: **K. W.**

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. obciąża powoda kosztami procesu i uznaje je za uiszczone w całości.

SSR Marzanna Stefaniuk-Muczyńska

ZARZĄDZENIE

1. odnotować i zakreślić w rep. C,

2. odpis wyroku doręczyć:

-pełnomocnikowi powódki

- pozwanej z pouczeniem o sprzeciwie od wyroku zaocznego i zażaleniu na rozstrzygnięcie zawarte w pkt. II, jeśli nie wnosi sprzeciwu

3. akta przedłożyć z wpływem lub za 30 dni.

G., dnia 07.11.2018 r.

UZASADNIENIE

Powód (...) Ltd. z siedzibą w L. na Cyprze wniósł o zasądzenie od pozwanej K. W. kwoty 719,64 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty w pozwie wskazanych za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu.

Uzasadniając swoje żądanie podał, że dochodzona pozwem wierzytelność wynika z zawartej przez pozwaną z (...) S.A. z siedzibą w W. w formie pisemnej umowy pożyczki odnawialnej o nr (...). Powód podał też, że (...) S.A.

udzielał pozwanej kolejnych pożyczek, zgodnie z warunkami oraz że należność dochodzona pozwem wynika z pożyczki udzielonej pozwanej w kwocie 400 zł dnia 21 października 2015 r., w której pozwana zobowiązała się do terminowej spłaty zadłużenia, zgodnie z harmonogramem. Powód wyjaśnił też, że dodatkowo na poczet żądania zaliczone zostały: kwota prowizji za uruchomienie pożyczki w wysokości 108 zł. Z treści żądania pozwu wynikało także, że objęło ono roszczenie o koszty windykacyjne w wysokości 194 zł oraz skapitalizowane odsetki w kwocie 9,80 zł i 34,84 zł. Powód podał również, że w dniu 4 lipca 2016 r. nabył przedmiotową wierzytelność w drodze umowy cesji.

Strona pozwana nie zajęła stanowiska w sprawie, w związku z czym rozstrzygnięcie w sprawie zostało wydane w warunkach wyroku zaocznego.

Z uwagi na treść art. 505¹ kpc niniejsza sprawa rozpoznawana była w postępowaniu uproszczonym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W piśmie z dnia 21 grudnia 2015 r. spółka (...) skierowała do pozwanej ostateczne wezwanie do zapłaty przeterminowanego zadłużenia w kwocie 589 zł.

Pismem z dnia 20 stycznia 2016 r. spółka (...) skierowała do pozwanej oświadczenie o wypowiedzeniu umowy pożyczki odnawialnej o nr (...), wskazując w tym piśmie, że kwota wymagalnej płatności wynosi 642 zł, w tym kapitał 373 zł, prowizja 108 zł i koszty działań windykacyjnych 161 zł.

Spółka (...) sporządziła zestawienie działań obejmujących telefony, smsy i wezwania wraz z naliczeniem kosztów tych działań w łącznej kwocie 194 zł

dowód: pismo z dnia 21.12.2015 r.; pismo z dnia 20.01.2016 r. – k. 14; zestawienie – k. 13

W dniu 4 lipca 2016 r. pomiędzy powodową spółką (jako nabywcą) a (...) spółką z o.o. (...) spółką komandytową (jako zbywcą) została zawarta umowa cesji wierzytelności określone w zestawieniu stanowiącym Załącznik nr 5 oraz że wierzytelności te – wynikające z udzielonych przez poprzednika prawnego pożyczek gotówkowych - zostały wniesione aportem do zbywcy na mocy zmiany umowy spółki komandytowej z dnia 24 czerwca 2016 r.

W wydruku załącznika nr 5 do umowy cesji wierzytelności z dnia 4 lipca 2016 r. wymieniony został nr umowy (...) oraz dane osobowe pozwanej.

dowód: umowa cesji - k. 19-20v; wydruk fragmentu załącznika – k. 25; zawiadomienie o przekazaniu praw do wierzytelności – k. 27

W kierowanym do pozwanej piśmie z dnia 26 lipca 2016 r. spółka (...) spółka z o.o. zawarła oświadczenie o działaniu przez nią w imieniu i na rzecz powoda w celu odzyskania należności w wysokości 692,65 zł wynikających z pożyczki (...): pożyczka odnawialna z dnia 21 października 2015 r. zawarta z (...).

dowód: pismo z dnia 26.07.2016 r.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle powyższych ustaleń żądanie pozwu Sąd uznał za całkowicie nieuzasadnione.

W opinii Sądu powód nie wykazał bowiem, aby pozwana pozostawała zobowiązana do wykonania jakichkolwiek obowiązków wynikających ze wskazanej w pozwie umowy pożyczki, ani też by czynna legitymacja procesowa do dochodzenia od pozwanej tej wierzytelności przysługiwała faktycznie powodowi. Wprawdzie pozwana nie odniosła się w żaden sposób do zgłoszonego przez pełnomocnika powoda twierdzenia, iż powód nabył skutecznie od poprzednika prawnego opisywaną przez niego w pozwie wierzytelność, ani też by wierzytelność ta w ogóle istniała, co w świetle regulacji art. 230 kpc mogło stanowić podstawę do przyjęcia tych twierdzeń za przyznane, jednakże skutkowi temu sprzeciwiała się treść przedstawionego przez powoda materiału dowodowego, który w tym zakresie był

niewystarczający. Dokonując powyższej oceny Sąd miał w szczególności na względzie, iż powód, który żądanie pozwu wywodził z faktu nabycia wierzytelności opisanej w pozwie nie przedłożył nawet treści umowy o numerze w pozwie podanym, co czyniło niemożliwym zweryfikowanie przez Sąd zawartego w umowie cesji twierdzenia, iż wierzytelność ta faktycznie przysługiwała któremukolwiek z podmiotów będących pierwotnymi wierzycielami. Co więcej, brak przedstawienia przez powoda, jako podstawy swych twierdzeń przywołanej wyżej umowy pożyczki zawartej przez pozwaną – nie pozwalał także na ustalenie przez Sąd, iż faktycznie, z treści tej umowy mogło wynikać zadłużenie objęte żądaniem pozwu. Samo lakoniczne wskazanie przez powoda, iż na podstawie pożyczki odnawialnej o nr (...) S.A. udzielał pozwanej kolejnych pożyczek, zgodnie z warunkami oraz że należność dochodzona pozwem wynika z pożyczki udzielonej pozwanej w kwocie 400 zł dnia 21 października 2015 r., w której pozwana zobowiązała się do terminowej spłaty zadłużenia, zgodnie z harmonogramem, a także że z umowy tej wynikało po stronie pozwanej zobowiązanie do uiszczenia prowizji w wysokości 108 zł raz kosztów windykacyjnych w kwocie 194 zł – w sytuacji braku przedstawienia przez powoda treści tej umowy – przytoczone twierdzenia pozwu czyniło pustym i pozbawionym jakiegokolwiek wartości. Z brzmienia art. 339 §2 kpc wynika zaś, że wydając wyrok zaoczny za prawdziwe Sąd przyjmuje wyłącznie te twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, które nie budzą uzasadnionych wątpliwości ani nie zostały przytoczone w celu obejścia prawa. W ocenie Sądu, brak przedstawienia przez powoda treści umowy, stanowiącej źródło należności objętych żądaniem pozwu, stanowił tego rodzaju okoliczność, która czyniła ocenę jego twierdzeń w obiektywny sposób wątpliwą. Szczególnie, że umowy tej powód nie przedstawił mimo wymienienia jej jako dowodu w sprawie i mimo zobowiązania go przez tutejszy Sąd do złożenia tego dokumentu do akt sprawy, po przekazaniu sprawy do rozpoznania przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie (vide pkt. 4 zarządzenia z dnia 3 kwietnia 2018 r. – k. 1, 10 i 11 akt sprawy).

Powód przedstawił wprawdzie - wymienione w ustaleniach faktycznych Sądu - dokumenty prywatne, jednak w ocenie Sądu, dokumenty te nie stanowiły dowodu istnienia wskazanych w nich wierzytelności, a jedynie dowód złożenia oświadczeń w nich zawartych przez osoby pod tymi pismami podpisane. Były to bowiem dokumenty, które jako prywatne nie korzystały z domniemania prawdziwości zawartych w nich twierdzeń. Powoda zaś w niniejszej sprawie obciążał nie tylko dowód skutecznego nabycia wierzytelności w pozwie wskazanej, ale też dowód wykazania istnienia po stronie zbywcy wierzytelności prawa domagania się od pozwanego dochodzonego pozwem roszczenia. Warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. (tak też SN w wyroku z dnia 12.07.2006, V CSK 187/06, M.Prawn. 2006/16/849). Ciężarowi wykazania tej okoliczności powód zaś uchybił. Zdaniem Sądu, niewątpliwie to rzeczą powoda było dążenie do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów na poparcie żądania zawartego w pozwie. W rezultacie wszelkie zaniechania podejmowania takich działań przez stronę powodową, jej ewentualne zaniedbania i przeoczenia, musiały pociągnąć za sobą niekorzystne dla tej strony skutki procesowe, nawet w sytuacji nie zajęcia w sprawie stanowiska przez stronę pozwaną. Bierność procesowa pozwanej nie zwalniała bowiem powoda z obowiązku wykazania przez Sądem istnienia wierzytelności dochodzonej pozwem.

Skoro więc w niniejszej sprawie powód nie tylko nie wykazał, aby zbywca wierzytelności wskazanej w wydruku załącznika do umowy cesji był uprawniony do skutecznego przekazania powodowi wierzytelności wynikającej z umowy zawartej przez pozwaną umowy pożyczki, ale też nie wykazał samego faktu zawarcia przez nią w dniu 21 października 2015 r. wskazanej w treści pozwu umowy, to żądanie zasądzenia na jego rzecz od pozwanej wierzytelności wynikającej z tej umowy Sąd uznał za nieuprawnione.

W tym stanie rzeczy przedmiotowe powództwo zostało oddalone w oparciu o przepis art. 6 kc a contrario, jako nieudowodnione.

W konsekwencji powód, jako strona przegrywająca, został obciążony w całości powstałymi w sprawie kosztami procesu, o czym orzeczono na mocy art. 98 kpc w zw. z art. 108 kpc. Wobec uprzedniego uiszczenia ich już przez powoda w toku postępowania, koszty te zostały uznane przez Sąd za uiszczone w całości.

SSR Marzanna Stefaniuk - Muczyńska

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w repertorium C i w kontrolce uzasadnień;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda;

G., dnia 29.11.2018 r.